ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו

דף עבודה בעקבות רבי יהודה הנשיא (רבי)

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

פְּתִיחָה: שַׁיֶּרֶת הַנָּשִׂיא בְּדַרְכֵי הָאָרֶץ

יְלָדִים, נָסוּ לְדַמְיֵן מַסָּע שֶׁל מֶלֶךְ. כְּשֶׁמֶּלֶךְ יוֹצֵא לַדֶּרֶךְ, יֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹמְרִים, סוּסִים אֲצִילִיִּים הָרוֹקְעִים בְּפַרְסוֹתֵיהֶם עַל הָאֲדָמָה, וּמֶרְכָּבוֹת מְפֹאָרוֹת הַמַּעֲלוֹת עָנָן אָבָק.

כָּךְ בְּדִיּוּק נִרְאֲתָה שַׁיָּרְתּוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, שֶׁכֻּלָּם קָרְאוּ לוֹ פָּשׁוּט: ״רַבִּי״ אוֹ ״רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ״.

רַבִּי הָיָה הָאִישׁ הֶחָשׁוּב בְּיוֹתֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל. מַנְהִיג הַסַּנְהֶדְרִין. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ עֹשֶׁר עָצוּם שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹתוֹ לְאִישׁ, וְגַם כָּבוֹד אֲפִלּוּ אֲצֶל קֵיסַר רוֹמָא שֶׁהָיָה מֵבִיא לוֹ אוֹצָרוֹת. אֲבָל יוֹתֵר מֵהַכֹּל – רַבִּי הָיָה חָכָם וְקָדוֹשׁ מֵאֵין כָּמוֹהוּ. הוּא זֶה שֶׁאָסַף וְכָתַב אֶת ״הַמִּשְׁנָה״, כְּדֵי שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁלָּנוּ לְעוֹלָם לֹא תִּשָּׁכַח!

אֲבָל בְּתוֹךְ לִבּוֹ הַפְּנִימִי, מִתַּחַת לִבְגָדָיו הַנָּאִים שֶׁהֵרִיחוּ מִבְּשָׂמִים יְקָרִים, רַבִּי הָיָה אָדָם עָנָיו מְאֹד. אָדָם שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל – אֲבָל הַכֹּל – שַׁיָּךְ לַה׳ יִתְבָּרַךְ.

הַהַגָּעָה לָעֲיָרָה וְהַבְּשׂוֹרָה הַמְרַגֶּשֶׁת

יוֹם אֶחָד, צָעַד רַבִּי בְּדַרְכֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ הַחַמָּה מְחַמֶּמֶת אֶת הָהָר. לְצִדּוֹ צָעַד תַּלְמִידוֹ הָאָהוּב, הַגָּאוֹן הֶעָצוּם רַבִּי חִיָּא. הֵם לֹא שׂוֹחֲחוּ עַל מֶזֶג הָאֲוִיר אוֹ עַל הַנּוֹף, אֶלָּא דִּבְּרוּ דִּבְרֵי תּוֹרָה עֲמֻקִּים.

כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ לְאַחַת הָעֲיָרוֹת, שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל לְמוּד מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ. אַנְשֵׁי הָעֲיָרָה שָׂיְצאוּ לְקָרָאתָם סִפְּרוּ לָהֶם בְּהִתְרַגְּשׁוּת:

״רַבֵּינוּ הַנָּשִׂיא! יֵשׁ בָּעִיר שֶׁלָּנוּ צַדִּיק עָצוּם, ׳צוּרְבָּא מַרְבָּנָן׳ (תַּלְמִיד חָכָם חָרִיף כְּאֵשׁ), שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה יוֹמָם וָלַיְלָה בְּקְדֻשָּׁה עֲצוּמָה!״.

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא חִיֵּךְ מְאֹד. עֵינָיו אוֹרוּ בְּשִׂמְחָה. ״אִם יֵשׁ כָּאן תַּלְמִיד חָכָם שֶׁכָּזֶה,״ אָמַר לְרַבִּי חִיָּא, ״אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לָלֶכֶת וּלְהַקְבִּיל אֶת פָּנָיו! נֵלֵךְ לְבַקֵּר אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ!״.

אֲבָל אָז, שָׁפְלוּ מְעַט פְּנֵיהֶם שֶׁל אַנְשֵׁי הָעִיר, וְהֵם הוֹסִיפוּ בְּקוֹל שָׁקֵט וְעָצוּב:

״אַךְ יֵשׁ מַשֶּׁהוּ שֶׁכְּבוֹדוֹ חַיָּב לָדַעַת... הַתַּלְמִיד חָכָם הַזֶּה... הוּא עִוֵּר. מְאוֹר עֵינָיו כָּבָה. מֵרֹב עֹנִי וְצַעַר, הוּא חַי בְּבַיִת קָטָן וְדַל. בְּגָדָיו קְרוּעִים, וְהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לִרְאוֹת דָּבָר בָּעוֹלָם הַזֶּה״.

הַוִּכּוּחַ בַּדֶּרֶךְ – מָהוּ הַכָּבוֹד הָאֲמִתִּי?

רַבִּי חִיָּא, שֶׁכָּל כָּךְ אָהַב וְכִבֵּד אֶת רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, נִבְהַל מְאֹד מִן הַמַּחֲשָׁבָה הַזּוֹ.

הוּא פָּנָה לְרַבּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּחֲרָדַת קֹדֶשׁ: ״רַבִּי! אָנָּא מִמְּךָ, שֵׁב כָּאן. אַל תֵּלֵךְ! מַדּוּעַ שֶׁתְּזַלְזֵל כָּךְ בִּכְבוֹד הַנְּשִׂיאוּת שֶׁלְּךָ? אַתָּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל! לֹא יִתָּכֵן שֶׁתִּכָּנֵס לִבְקָתָה עֲנִיָּה וַחֲשׁוּכָה, אֵצֶל אָדָם פָּשׁוּט וְעִוֵּר. הַכָּבוֹד שֶׁלְּךָ הוּא הַכָּבוֹד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ! אֲנִי – שֶׁאֲנִי תַּלְמִידְךָ – אֵלֵךְ בִּמְקוֹמְךָ לְבַקֵּר אוֹתוֹ. אֲנִי אַעֲבִיר לוֹ אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁלְּךָ״.

יְלָדִים, מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁרַבִּי אָמַר לְרַבִּי חִיָּא? הַאִם הוּא יָשַׁב עַל הַכִּסֵּא הַמְרֻפָּד בַּמֶּרְכָּבָה וְהִמְתִּין? מַמָּשׁ לֹא!

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא הִבִּיט בְּרַבִּי חִיָּא וְעֵינָיו בָּרְקוּ. ״כָּבוֹד?!״ תָּמַהּ רַבִּי, ״הַכָּבוֹד הַיְחִידִי בָּעוֹלָם שַׁיָּךְ לַתּוֹרָה! אִם יֵשׁ כָּאן אָדָם שֶׁמָּלֵא בְּתוֹרָה, הַכָּבוֹד שֶׁלִּי הוּא לְכַבֵּד אוֹתוֹ!״.

רַבִּי לֹא הִמְתִּין לְתְשׁוּבָה. כְּמוֹ אֲרִי צָעִיר, הוּא אָחַז בְּזְרוֹעוֹ שֶׁל רַבִּי חִיָּא – ״תַּקְפִּיהּ וַאֲזַל בַּהֲדֵיהּ״ – מַמָּשׁ תָּפַס אוֹתוֹ בְּחָזְקָה, וְצָעַד יַחַד אִתּוֹ קָדִימָה בְּמַעֲלֵה הָרְחוֹב, הַיִּשֵּׁר אֶל בֵּיתוֹ שֶׁל הֶחָכָם הֶעִוֵּר.

הַבְּקוּר וְהַבְּרָכָה הֶעָצוּמָה

הֵם הִגִּיעוּ לַבַּיִת. דֶּלֶת עֵץ פְּשׁוּטָה הִסְתִּירָה מֵהֶם חֲדַר בְּרִיכָה שֶׁהָיָה מְרֻהָט בְּמַרְבַּדִּים עֲתִיקִים וּמְנוֹרוֹת שַׁיִשׁ, נִכְנַס בְּרֹאשׁ מֵרְכָּן לַחֶדֶר הַקָּטָן.

עַל כִּסֵּא עֵץ פָּשׁוּט יָשַׁב הַחָכָם הָעִוֵּר. הַבְּגָדִים שֶׁלּוֹ הָיוּ בָּלִים מִיֹּשֶׁן, אַךְ מֵהַפָּנִים שֶׁלּוֹ בָּקַע אוֹר נִפְלָא – אוֹר שֶׁל תּוֹרָה!

הַחָכָם לֹא יָכוֹל הָיָה לִרְאוֹת אֶת גְּלִימַת נְשִׁיא-יִשְׂרָאֵל, אַךְ הַנְּשָׁמָה שֶׁלּוֹ הִרְגִּישָׁה אֶת הַקְּדֻשָּׁה שֶׁנִּכְנְסָה לַחֶדֶר. רַבִּי וְרַבִּי חִיָּיא יָשְׁבוּ מוּלוֹ, שׂוֹחֲחוּ עִמּוֹ דִּבְרֵי תּוֹרָה, מִשְׁנָיוֹת עֲמֻקּוֹת וְסוֹדוֹת הֲלָכָה. זֶה הָיָה מַעֲמָד שֶׁל אֵשׁ רוּחָנִית. אֲהָבָה שֶׁל תּוֹרָה.

כַּאֲשֶׁר קָמוּ שְׁנֵי הַגְּדוֹלִים לָצֵאת לְדַרְכָּם, קָם גַּם הַחָכָם הָעִוֵּר עַל רַגְלָיו. הוּא הֵרִים אֶת יָדָיו, עֵינָיו הַסְּגוּרוֹת כִּוְּנוּ לַשָּׁמַיִם, וְאָז, מִקִּירוֹת לִבּוֹ הַטָּהוֹר, נָשָׂא אֶת קוֹלוֹ בִּבְרָכָה שֶׁהִרְעִידָה אֶת הַחֶדֶר כֻּלּוֹ:

"רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ!" קָרָא הֶחָכָם, "אַתֶּם קִבַּלְתֶּם פָּנִים שֶׁנִּרְאִים – אַךְ אֵינָם רוֹאִים... תִּזְכּוּ לְהַקְבִּיל אֶת פָּנָיו שֶׁל זֶה שֶׁרוֹאֶה אֶת כֻּלָּם – אַךְ אֵינוֹ נִרְאֶה!" .

הַשֶּׁקֶט בַּחֶדֶר הָיָה עָמֹק וּמְתוּחַ. אֵיזוֹ בְּרָכָה פְּלָאִית וּמַדְהִימָה! הֶחָכָם הָעִוֵּר בֵּרַךְ אֶת רַבִּי בַּבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם: שֶׁבִּזְכוּת זֶה שֶׁכִּבְּדוּ אוֹתוֹ, אָדָם שֶׁרַק נִרְאֶה אַךְ לֹא רוֹאֶה, הֵם יִזְכּוּ בָּעוֹלָם הַבָּא לִרְאוֹת וּלְקַבֵּל אֶת פָּנָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – הַבּוֹרֵא שֶׁרוֹאֶה הַכֹּל וְאַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לִרְאוֹתוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה!

סִכּוּם הַמַּסָּע

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא יָצָא מִן הַבַּיִת הַקָּטָן כְּשֶׁלִּבּוֹ פּוֹעֵם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. הוּא הִרְגִּישׁ שֶׁהַבְּרָכָה הַזּוֹ יְקָרָה לוֹ יוֹתֵר מִכָּל זְהַב הַקֵּיסָרִים הָרוֹמָאִים שֶׁקִּבֵּל מִיָּמָיו.

הוּא הִסְתּוֹבֵב אֶל תַּלְמִידוֹ רַבִּי חִיָּיא, הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ בְּחֹם עַל כְּתֵפוֹ, וְאָמַר לוֹ בַּחִיּוּךְ מָלֵא תּוֹכָחָה נְעִימָה:

"רוֹאֶה אַתָּה, רַבִּי חִיָּיא? 'אֵיכּוּ הַשְׁתָּא מְנַעְתָּן מֵהַאי בִּרְכְּתָא!' – תָּאֵר לְךָ שֶׁהָיִיתִי שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלְךָ, שׁוֹמֵר עַל 'הַכָּבוֹד' שֶׁלִּי וְנִשְׁאָר בַּחוּץ... הָיִיתִי מַפְסִיד אֶת הַבְּרָכָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה הַזּוֹ מִפִּיו שֶׁל הַצַּדִּיק!".

וְכָךְ, הִמְשִׁיכוּ שְׁנֵיהֶם בְּדַרְכָּם, מִתְוַכְּחִים וַעֲנָוִים כְּתָמִיד, יוֹדְעִים שֶׁהַכָּבוֹד הַיְחִידִי הָאֲמִתִּי בָּעוֹלָם – הוּא לְכַבֵּד אֶת לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה בֶּאֱמֶת.

מקורות: תלמוד בבלי, מסכת חגיגה, דף ה' עמוד ב': "רבי ורבי חייא הוו שקלי ואזלי באורחא. כי מטו להההוא מתא אמרי איכא צורבא מרבנן הכא, נזיל וניקביל אפיה. אמרי איכא צורבא מרבנן הכא ומאור עינים הוא. אמר ליה ר' חייא לרבי: תיב את לא תזלזל בנשיאותך, איזיל אנא ואקביל אפיה. תקפיה ואזל בהדיה. כי הוו מיפטרי מיניה אמר להו: אתם הקבלתם פנים הנראים ואינן רואין, תזכו להקביל פנים הרואים ואינן נראין. אמר ליה: איכו השתא מנעתן מהאי בירכתא." (על פי המקורות בספרות חז"ל והרחבת המפרשים על הענווה ואהבת תלמידי חכמים של רבי).

1. שאלות ידע מתוך הַסִּיפּוּר

א. בתחילת הסיפור נאמר: ״כְּשֶׁמֶלֶךְ יוֹצֵא לַדֶּרֶךְ, יֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹמְרִים, סוּסִים אֲצִילִיִּים הָרוֹקְעִים בְּפַרְסוֹתֵיהֶם עַל הָאֲדָמָה, וּמֶרְכָּבוֹת מְפֹאָרוֹת...״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: ״יוֹם אֶחָד, צָעַד רַבִּי בְּדַרְכֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ הַחַמָּה מְחַמֶּמֶת אֶת הָהָר.״?

ג. כיצד הגיב רבי יהודה הנשיא (רבי) למצב המתואר: ״אֲבָל אָז, שָׁפְלוּ מְעַט פְּנֵיהֶם שֶׁל אַנְשֵׁי הָעִיר, וְהֵם הוֹסִיפוּ בְּקוֹל שָׁקֵט וְעָצוּב:״?

ד. מה השתנה בין ״רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא הִבִּיט בְּרַבִּי חִיָּא וְעֵינָיו בָּרָקוּ.״ לבין ״רַבִּי וְרַבִּי חִיָּא יָשְׁבוּ מוּלוֹ, שׂוֹחֲחוּ עִמּוֹ דִּבְרֵי תּוֹרָה, מִשְׁנָיוֹת עֲמֻקּוֹת וְסוֹדוֹת הֲלָכָה.״?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: ״הוּא הִסְתּוֹבֵב אֶל תַּלְמִידוֹ רַבִּי חִיָּא, הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ בְּחֹם עַל כְּתֵפוֹ, וְאָמַר לוֹ בַּחִיּוּךְ מָלֵא תּוֹכָחָה נְעִימָה:״?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. כְּשֶׁמֶלֶךְ יוֹצֵא לַדֶּרֶךְ, יֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹמְרִים, סוּסִים אֲצִילִיִּים הָרוֹקְעִים בְּפַרְסוֹתֵיהֶם עַל הָאֲדָמָה, וּמֻרְכָּבוֹת מְפֹאָרוֹת הַמַּעֲלוֹת עָנָן _____.

ב. אֲבָל יוֹתֵר מֵהַכֹּל – רַבִּי הָיָה חָכָם וְקָדוֹשׁ מֵאֵין _____.

ג. יוֹם אֶחָד, צָעַד רַבִּי בְּדַרְכֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ הַחַמָּה מְחַמֶּמֶת אֶת _____.

ד. כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ לְאַחַת הָעָיָרוֹת, שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל לְמוּד מִבֵּית _____.

ה. אֲבָל אָז, שָׁפְלוּ מְעַט פְּנֵיהֶם שֶׁל אַנְשֵׁי הָעִיר, וְהֵם הוֹסִיפוּ בְּקוֹל שָׁקֵט _____ :

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
אֲבָל יוֹתֵר מֵהַכֹּל – רַבִּי הָיָה חָכָם וְקָדוֹשׁ מֵאֵין כָּמוֹהוּ.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ לְאַחַת הָעָיָרוֹת, שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל לְמוּד מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ.	□	□	
הוּא פָּנָה לְרַבּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּחֶרְדַּת קֹדֶשׁ: ״רַבִּי!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, שָׁרָגִיל לְאַרְמוֹנוֹת שַׁיִשׁ, נִכְנַס בְּרֹאשׁ מֻרְכָּן לַחֶדֶר הַקָּטָן.	□	□	
רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ!״ קָרָא הֶחָכָם, ״אַתֶּם קִבַּלְתֶּם וְכִבַּדְתֶּם פָּנִים שֶׁנִּרְאִים – אַךְ אֵינָם רוֹאִים...	□	□	

3. מה היה ראשון?

סיפור 80 • רבי יהודה הנשיא (רבי) • ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הַכָּבוֹד שֶׁלְּךָ הוּא הַכָּבוֹד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ!

□ כְּשֶׁמֶלֶךְ יוֹצֵא לַדֶּרֶךְ, יֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹמְרִים, סוּסִים אֲצִילִיִּים הָרוֹקְעִים בְּפַרְסוֹתֵיהֶם עַל הָאֲדָמָה, וּמֻרְכָּבוֹת מְפֹאָרוֹת…

□ וְכָךְ, הִמְשִׁיכוּ שְׁנֵיהֶם בְּדַרְכָּם, מְתוּקִים וַעֲנָוִים כְּתָמִיד, יוֹדְעִים שֶׁהַכָּבוֹד הַיְחִידִי הָאֲמִתִּי בָּעוֹלָם – הוּא לְכַבֵּד אֶת…

□ הֵם לֹא שׂוֹחֲחוּ עַל מֶזֶג הָאֲוִיר אוֹ עַל הַנּוֹף, אֶלָּא דִּבְּרוּ דִּבְרֵי תּוֹרָה עֲמֻקִּים.

□ כַּאֲשֶׁר קָמוּ שְׁנֵי הַגְּדוֹלִים לָצֵאת לְדַרְכָּם, קָם גַּם הַחָכָם הָעִוֵּר עַל רַגְלָיו.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: ״הַכָּבוֹד שֶׁלְּךָ הוּא הַכָּבוֹד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ!״?

מה קרה אחרי: ״כַּאֲשֶׁר קָמוּ שְׁנֵי הַגְּדוֹלִים לָצֵאת לְדַרְכָּם, קָם גַּם הַחָכָם הָעִוֵּר עַל רַגְלָיו.״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ לְאַחַת הָעֲיָרוֹת, שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל לְמוּד מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ.		
רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, שֶׁרָגִיל לְאַרְמוֹנוֹת שַׁיִשׁ, נִכְנַס בְּרֹאשׁ מֻרְכָּן לַחֶדֶר הַקָּטָן.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה ״ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו״ על רבי יהודה הנשיא (רבי)? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: ״הוּא פָּנָה לְרַבּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּחֶרְדַּת קֹדֶשׁ: ״רַבִּי!״.

ג. אילו רבי יהודה הנשיא (רבי) לא היה פועל כפי שמתואר ב־״רַבִּי וְרַבִּי חִיָּיא יָשְׁבוּ מוּלוֹ, שׁוֹחֲחוּ עִמּוֹ דִּבְרֵי תּוֹרָה, מִשְׁנָיוֹת עֲמֻקּוֹת וְסוֹדוֹת הֲלָכָה.״ — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע ״הוּא הִסְתּוֹבֵב אֶל תַּלְמִידוֹ רַבִּי חִיָּיא, הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ בְּרֹאשׁ עַל כְּתֵפוֹ, וְאָמַר לוֹ בַּחִיּוּךְ מָלֵא תּוֹכָחָה...״ מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

סיפור 80 • רבי יהודה הנשיא (רבי) • ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. כְּשֶׁמֶלֶךְ יוֹצֵא לַדֶּרֶךְ, יֵשׁ לְפָנָיו שׁוֹמְרִים, סוּסִים...

2. יוֹם אֶחָד, צָעַד רַבִּי בְּדַרְכֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ...

3. בְּגָדָיו קְרוּעִים, וְהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לִרְאוֹת דָּבָר בָּעוֹלָם...

4. כְּמוֹ אָרִי צָעִיר, הוּא אָחַז בִּזְרוֹעוֹ שֶׁל רַבִּי חִיָּיא –...

סיפור 80 • רבי יהודה הנשיא (רבי) • ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו

5. רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ!״ קָרָא הֵחָכָם, ״אַתֶּם קִבַּלְתֶּם וְכִבַּדְתֶּם...

6. וְכָךְ, הִמְשִׁיכוּ שְׁנֵיהֶם בְּדַרְכָּם, מְתוּקִים וַעֲנָוִים...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "אֲבָל אָז, שָׁפְלוּ מְעַט פְּנֵיהֶם שֶׁל אַנְשֵׁי הָעִיר, וְהֵם הוֹסִיפוּ בְּקוֹל שָׁקֵט וְעָצוּב:".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי יהודה הנשיא (רבי) בעקבות "רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא, שֶׁרָגִיל לְאַרְמוֹנוֹת שַׁיִשׁ, נִכְנַס בְּרֹאשׁ מֻרְכָּן לַחֶדֶר הַקָּטָן.".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ!" קָרָא הֶחָכָם, "אַתֶּם קִבַּלְתֶּם וְכִבַּדְתֶּם פָּנִים שֶׁנִּרְאִים – אַךְ אֵינָם רוֹאִים...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ לְאַחַת הָעֲיָרוֹת, שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל לִמּוּד מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ.		
רַבִּי וְרַבִּי חִיָּיא יָשְׁבוּ מוּלוֹ, שׁוֹחֲחוּ עִמּוֹ דִּבְרֵי תּוֹרָה, מִשְׁנָיוֹת עֲמֻקּוֹת...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי יהודה הנשיא (רבי) פעל באירוע ״רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא הִבִּיט בְּרַבִּי חִיָּיא וְעֵינָיו בָּרְקוּ.״?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של ״ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו״.

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי יהודה הנשיא (רבי) ומן המעשה ״ביקור אצל ת״ח עוור — ענוותנותו״ למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15